

רע"פ 2302/22 - אביחי חסיד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2302/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אביחי חסיד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ג 35388-01-22 מיום 20.3.2022 שניתן על ידי כב' השופטת העמיתה זהבה בוסתן וכב' השופטים שמואל בורנשטין והלית סילש

בשם המבקש: עו"ד אלי ביטון

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת העמיתה ז' בוסתן וכב' השופטים ש' בורנשטין וה' סילש) בעפ"ג 35388-01-22 מיום 20.3.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' סגנית הנשיאה ש' דקל נוא) בת"פ 45162-11-19 מיום 13.12.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשנית, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); ובריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה. על פי עובדות כתב האישום, המונה 16 אישומים, החזיק המבקש בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של כ-140 גרם, וכן מכר סם מסוכן מסוג קנבוס ל-15 לקוחות שונים, לרבות קטינה אחת, במסגרת למעלה מ-50 עסקאות, שהתבצעו לאורך תקופה של למעלה משנה וחצי.

עמוד 1

2. בעניינו של המבקש הוגשו שלושה תסקירים מטעם שירות המבחן, בהם הועבר עדכון על אודות התקדמות ההליך הטיפולי שעבר. לאחר שנתן את דעתו לאמור בתסקירים ולמכלול הנסיבות הצריכות לעניין, קבע בית המשפט ארבעה מתחמי ענישה הנעים ממאסר בעבודות שירות ברף התחתון ושמונה עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל ברף העליון. בית המשפט העמיד את עונשו של המבקש בשליש התחתון של מתחמי הענישה, והשית עליו 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

3. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי וערעורו נדחה. בית משפט קמא מצא כי אין הצדקה לשנות מגזר הדין, בשים לב, בין היתר, לחומרת מעשי המבקש ולחלקיות ההליך הטיפולי שעבר.

4. המבקש לא השלים עם פסק דין זה ומכאן הבקשה שלפניי, בה הוא שב, באופן כמעט זהה, על טענותיו לפני בית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. עניינו של המבקש אינו בא בגדר אותם מקרים חריגים בהם תינתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", משאין הוא מעלה שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מנסיבות המקרה הפרטני, או חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3059/21 ימין נ' מדינת ישראל(5.5.2021)). בלאו הכי לא נטען שכך הדבר. יתר על כן, בהינתן שהבקשה ממוקדת בחומרת העונש שהוטל על המבקש, ממילא נראה כי זה אינו חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים (ראו והשוו, למשל: רע"פ 7088/20 זוהר נ' מדינת ישראל(21.10.2020); ורע"פ 8695/19 פסו נ' מדינת ישראל(5.1.2020)).

6. למעלה מן הצורך, עמדתי היא כי דין הבקשה להידחות גם לגופה. בניגוד לטענת המבקש, הערכאות קמא לא טעו בהבנתן את האמור בתסקירי שירות המבחן, ואף לדידי לא היה מקום לסטות, משיקולי שיקום, ממתחמי הענישה שנקבעו. כמו כן, נראה כי העונש שהוטל על המבקש מבטא איזון ראוי בין ההליך הטיפולי הראשוני שעבר ונסיבותיו האישיות לבין חומרת מעשיו.

7. סוף דבר, הבקשה נדחית. לפיכך, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בהתאם לאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ה' בניסן התשפ"ב (6.4.2022).

ש ו פ ט

עמוד 2

